

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci vyžiadanej osoby **Š. B.** v konaní o európskom zatýkacom rozkaze prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 15. októbra 2014 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. septembra 2014, sp. zn. 2Ntc 9/2014, o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku por. sťažnosť vyžiadanej osoby **Š. B. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu, uznesením z 25. septembra 2014, sp. zn. 2Ntc 9/2014, rozhodol, že podľa § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z., o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) **sa vykoná** európsky zatýkací rozkaz vydaný Obvodným súdom pre Prahu 1, Česká republika zo dňa 23. júla 2014 pod sp. zn. 43Nt 4519/2014, na vyžiadanú osobu **Š. B.**, nar. X. v N., trvale bytom N., Slovenská republika, t.č. vo vydávacej väzbe v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici. Tento **sa odovzdá** do Českej republiky na trestné stíhanie pre skutok kvalifikovaný ako pokus obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 21 ods. 1, § 173 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona Českej republiky a zločin nedovoleného ozbrojovania podľa § 279 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona Českej republiky, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 19. marca 2014 v dobe od 12.55 hod. do 13.05 hod. v pobočke Č., požadoval od riaditeľky J. S. v jej kancelárii, vydanie finančnej hotovosti vo výške 1,5 mil. českých korún

v lehote 10 minút, a to pod hrozbou výbuchu trhaviny (3,8 kg priemyselnej trhaviny Danubit 1), ktorú si priniesol v kufříku a ukázal poškodenej, pričom po jej argumentácii, že v tak krátkom čase nie je schopná sa k takej čiastke dostať, jej lehotu predĺžil na 30 minút s tým, že si peniaze prevezme v okolí pobočky banky podľa inštrukcií, ktoré jej oznámil, pričom kufřík s trhavinou nechal v kancelárii J. S. a z miesta odišiel.

Proti tomuto uzneseniu podal Š. B. prostredníctvom svojej obhajkyne po vyhlásení uznesenia priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú 30. septembra 2014 písomne odôvodnil. Podľa jeho názoru nie je dôvod na vykonanie EZR vzhľadom na jeho zlý zdravotný stav. Sľúbil, že sa bude dostavovať na všetky predvolania orgánov činných v trestnom konaní a bude sa zdržiavať v mieste trvalého bydliska. Necíti sa byť vinným zo spáchania skutku, žiadneho trestného konania sa nedopustil.

Spisový materiál v predmetnej veci bol prostredníctvom Krajského súdu v Banskej Bystrici predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu príslušnému na rozhodnutie o tejto sťažnosti podľa § 22 ods. 8 zák. o EZR, dňa 13. októbra 2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že podľa § 22 ods. 7 zákona o EZR proti rozhodnutiu krajského súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu je prípustná sťažnosť vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1, sťažnosť má odkladný účinok.

Z dikcie ustanovenia § 23 zákona o EZR vyplýva

(1) Vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmieta, ak

a/ sa na trestný čin, pre ktorý bol vydaný EZR, vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b/ vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vynesенý,

c/ vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný EZR,

d/ skutok, pre ktorý bol vydaný EZR, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 4 a ods. 5, vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon EZR iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel, alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,

e/ vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, alebo

f/ súd na základe postupu podľa § 21a rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný EZR, do Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu.

(2) Vykonanie EZR možno odmietnuť, ak

a/ vyžiadaná osoba je trestne stíhaná v Slovenskej republike pre ten istý skutok, pre ktorý bol vydaný EZR,

b/ slovenské orgány rozhodli o tom, že pre skutok, pre ktorý bol vydaný EZR, sa nezačne trestné stíhanie alebo sa v začatom trestnom stíhaní nebude pokračovať, alebo bolo v inom členskom štáte vydané právoplatné rozhodnutie voči tej istej osobe pre ten istý skutok, ktoré bráni ďalšiemu konaniu,

d/ EZR sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, na palube lode plávajúcej pod štátnou vlajkou Slovenskej republiky alebo na palube lietadla zapísaného v registri lietadiel Slovenskej republiky; vykonanie EZR možno v tomto prípade odmietnuť aj vtedy, ak skutok nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, alebo / EZR sa týka skutkov, ktoré boli spáchané mimo územia štátu pôvodu, a právny

poriadok Slovenskej republiky neumožňuje trestné stíhanie pre rovnaké skutky, ak boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky.

(3)Súd, ktorý rozhoduje o výkone EZR vydaného na účel výkonu trestu odňatia slobody, môže rozhodnúť o odmietnutí jeho vykonania, ak sa vyžiadaná osoba osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia.

(4)Skutočnosť, že je vyžiadaná osoba občanom Slovenskej republiky, nie je dôvodom na odmietnutie vykonania EZR. Rovnako sa postupuje aj vo vzťahu k vyžiadanej osobe, na ktorú sa podľa medzinárodného práva vzťahuje rovnaké zaobchádzanie ako na občana Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dôvody, ktoré uvádza vyžiadaná osoba v sťažnosti nie sú dôvodom na odmietnutie vykonania EZR, lebo ani zlý zdravotný stav a ani nesúhlas vyžiadanej osoby s vydaním do cudziny nie sú dôvodom na odmietnutie vykonania EZR.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením o vykonaní EZR v odôvodnení tohto rozhodnutia (str. 4) uviedol, že nezistil dôvod na odmietnutie vykonania EZR podľa § 23 zák. č. 154/2010 Z. z. o EZR. Závery krajského súdu považuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky za správne a zákonné.

V konaní o výkone EZR, ktorý má na území Slovenskej republiky rovnaké účinky ako príkaz na zatknutie podľa § 73 Trestného poriadku, príslušný justičný orgán vykonávajúceho štátu, v danom prípade krajský súd, nie je oprávnený rozhodovať o vine alebo nevine vyžiadanej osoby, o uložení trestu alebo ochranného opatrenia. Rozhoduje o tom, či sa zatýkací rozkaz vykoná alebo nevykoná, t.j. či sú splnené podmienky pre jeho vykonanie.

Keďže podmienky pre vykonanie EZR boli v danom prípade splnené, Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadanej osoby Š. B. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 15. októbra 2014

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Alena Šišková

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová